

20/10/2008

Τα τραγούδια της αγάπης (2007)

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ - LES CHANSONS D' AMOUR

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Κριστόφ Ονορέ
Ηθοποιοί: Λουί Γκαρέλ, Λουντιβίν Σενιέ,
 Κιάρρα Μαστρογιάνι, Κλοντίτ Εσμέ
Μουσική: Αλεξ Μποπέν
Χώρα: Γαλλία (Έγχρωμο)
Διάρκεια: 100'

Διακρίσεις: - Βραβείο Σκηνοθεσίας στον
 Κριστόφ Ονορέ Cabourg Romantic
 Film Festival
 - Βραβείο Cesar για την Μουσική
 στον Alex Beaupain
 - Ειδικό βραβείο της Κριτικής
 Επιτροπής στον Κριστόφ Ονορέ
 - Βραβείο Etoile d'Or στον Συνθέτη
 Alex Beaupain

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

**Συγκινητικό, με ωραία τραγούδια, μιούζικαλ
 γύρω από ένα ερωτικό τρίο που μετατρέπεται
 σε τραγωδία όταν ένα από τα δυο κορίτσια
 πεθαίνει.**

**Μια ταινία βασισμένη στα τραγούδια που είχε
 ήδη γράψει ο Αλέξ Μποπέν, ενώ η ιστορία πε-
 ριστρέφεται γύρω από τον έρωτα...**

Τις "Ομπρέλες του Χερβούργου" του Ζακ Ντεμί
 θυμίζει η ταινία του Κριστόφ Ονορέ, με τους
 πρωταγωνιστές του να περιφέρονται σ' ένα
 χειμωνιάτικο Παρίσι, ξεσπώντας κάθε τόσο σε
 τραγούδι. Η ιστορία ξεκινά με ένα ερωτικό τρίο,
 τον Ισμαήλ (Γκαρέλ), τη Ζουλί (Σανιέ) και την Αλίς
 (Εσμέ) να απολαμβάνουν μια ξένοιαστη, ερωτική
 ζωή μαζί, ώσπου ξαφνικά η Ζουλί πεθαίνει κι ένας
 δυστυχισμένος Ισμαήλ αρχίζει να περιφέρεται
 στο Παρίσι, προσπαθώντας να ξεπεράσει τον
 πόνο του. Ο Ονορέ αντιπαραθέτει τον πόνο του
 Ισμαήλ μ' εκείνο της οικογένειας της Ζουλί, κατα-
 φέρνοντας να αποσπάσει καλές φωνές από τους
 ηθοποιούς του που τραγουδούν οι ίδιοι.

ΝΙΝΟΣ ΦΕΝΕΚ ΜΙΚΕΛΙΔΗΣ
 ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Κάτι παραπάνω από έντονες είναι οι αναφορές
 του Κριστόφ Ονορέ στον Ζακ Ντεμί και τις
 "Ομπρέλες του Χερβούργου", σ' αυτό το ερωτικό
 δράμα αναζήτησης της αγάπης και διερεύνησης

της σεξουαλικότητας. Νέα αγόρια και κορίτσια που ζουν στο Παρίσι, ερωτεύονται, πειραματίζονται, απογοητεύονται και τραγουδούν, περιμένοντας να βρουν το τραγούδι και τον άνθρωπο που θα αγγίξει την καρδιά τους.

Οι ομοιότητες των "Τραγουδιών της αγάπης" με τις "Ομπρέλες του Χερβούργου" δεν βρίσκονται μόνο στην ασυνήθιστη φόρμα του δραματικού μιούζικαλ, που χρησιμοποιούν. Όπως στην ταινία του Ζακ Ντεμί, έτσι και σε αυτή του Κριστόφ Ονορέ, η αγάπη δεν βρίσκεται απαραίτητα εκεί που την περιμένουμε ή εκεί που θα "έπρεπε" να υπάρχει. Ερωτικά τρίγωνα και σεξουαλικοί πειραματισμοί με το ίδιο φύλο, που βρίσκουν δρόμο και προς το συναίσθημα, είναι η κατεύθυνση που ακολουθούν οι ήρωες της ταινίας του Ονορέ. Ο Ισμαίλ έχει σχέση με τη Ζιλί και ανάμεσά τους μπαίνει και η Αλίς, κάτι που προκαλεί περισσότερο την περιέργεια, παρά την αντίδραση της οικογένειας της Ζιλί. Όταν όμως συμβεί ένα τραγικό γεγονός, η Ζιλί θα πάψει να υπάρχει στη σχέση. Ο δεσμός της Αλίς με τον Ισμαίλ δεν θα είναι το ίδιο δυνατός. Εκείνος εντελώς

απρόσμενα θα γνωρίσει τον νεαρό Ερβάν και παρά τους δισταγμούς του, θα υποκύψει στην ανιδιοτελή αγάπη του.

Ό,τι μπορεί να ακούγεται ως τολμηρό ή υπερβολικό στην περιγραφή, παρουσιάζεται στην ταινία με απόλυτη φυσικότητα κι αυτό είναι ένα υπέρ στη δουλειά που κάνει ο Ονορέ και το καλό καστ του.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 26/6/08

ΚΡΙΣΤΟΦ ΟΝΟΡΕ

Γεννήθηκε το 1970 στο Carhaix, Γαλλία. Διδάσκει στην Εθνική Σχολή Κινηματογράφου Les Femis.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Nous deux (2001), 17 fois Cecile Cassard (2002), Ma mere (2004), Dans Paris (2006), Les Chansons d' amour (2007).

